

Sygn. akt IV CSK 694/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej
im. [...] w R.

przy uczestnictwie T. H.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 maja 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt III Ca 260/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę 120
(sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, a więc jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych podobnych spraw. Jednocześnie, chodzi o problem, którego wyjaśnienie byłoby konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, tj. pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), jak również w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku. Zatem, aby istotne zagadnienie prawne mogłoby stanowić przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, powinno wystąpić w rozpoznawanej sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. II UK 271/11 - nie publ.).

W niniejszej sprawie skarżący wskazał, że zagadnienie „polega na konieczności ustalenia zakresu kontroli sądu w postępowaniu o wpis w księdze wieczystej, tj. czy kontroli tej podlega skuteczność materialnoprawna czynności, na podstawie której doszło do ustanowienia prawa podlegającego ujawnieniu w księdze wieczystej oraz jeżeli wynik postępowania prowadzi do odmiennej oceny stanu prawnego, czy istnieje możliwość zmiany prawomocnego wpisu”. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie przedstawiono żadnej argumentacji prawniczej pogłębiającej przedstawiony problem. Zagadnienie zostało sformułowane zatem za pomocą niedopuszczalnego pytania

rozstrzygnięcia, czyli poprzez kazuistyczne ujęcie sytuacji, którą Sąd Najwyższy miałby rozwiązać poprzez udzielenie odpowiedzi twierdzącej lub przeczącej (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2005 r., II UK 65/05; z dnia 25 lutego 2008 r., I UK 332/07 – nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że zagadnienie prawne nie zostało sformułowane w sposób prawidłowy, a tym samym wskazane przez skarżącego przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).